
PRZENAŻNACZONY (2) *part praet pass pf*

e, oba a oraz o jasne (tak WujBib).

sg m N przenaznaczony (1). ◇ pl N m pers przenaznaczeni (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład) s.v. przenaznaczyć.

Wyznaczony wcześniej lub z góry, przeznaczony (przez Boga); praedestinator Vulg (2) : W którym [Chryście] też my wezwani jesteśmy: będąc przenaznaczeni wedle postanowienia jego który naprawdę wszystko/ wedle rady wolei swojej WujNT Eph 1/11.

przenaznaczony kim (1): który [Jezus] jest przenaznaczony Synem Bożym WujNT Rom 1/4.

Cf PRZENAŻNACZYĆ